

[Nielsen-Man.]

det er gør ligt, holde dem skadesløse, der er arbejdsløse.

Saa vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at det er vanskeligt for mig eller nogen anden at paavise, at det er livsnødvendigt, at den midlertidige Lov netop skal udløbe den 28. Februar, men det bliver lige saa vanskeligt for det ærede Medlem at paavise, at hvis man venter til 1. April, saa er der ikke større Vanskeligheder. (*Josef Andersson*: Om Forholdene bliver normale!). Ja, men hvornaa bliver Forholdene normale? Hvad forstaar man ved normale Forhold? Nu har vi unormale Forhold i den Forstand, at vi har en stor Raavaremangel, derfor er Arbejdsløsheden stor, men ikke unormalt stor. I hvert Fald var der i 1930erne et Arbejdsløshedstal, der til Tider laa tæt op imod 200 000, og da havde vi dog en socialdemokratisk Regering, og vi havde de lavere Understøttelsessatser. Jeg er ikke sikker paa, det bliver saa let for det ærede Medlem at paavise, at Forholdene for Øjeblikket er saa unormale, at man ubetinget bør opretholde de store Understøttelsessatser; og dog har den nuværende Regering jo opretholdt relativt høje Satser for Familieforsørgere med mange Børn. Jeg synes, det er et Resultat, som det ærede Medlem burde takke Regeringen for.

Jeg for mit Vedkommende takker Regeringen for dette Forslag, som jeg synes er forsvarligt set under enhver Synsvinkel, og som jeg synes er et godt socialt Forslag. Jeg anbefaler det til Vedtagelse.

Bouet: Det ærede Medlem Hr. Josef Andersson efterlyste en mere saglig Argumentation fra os, der er for Forslaget, med Hensyn til hvorfor Loven skal udløbe den 28. Februar. Jeg kan dertil sige, at jeg ved ikke, om det vilde forandre Situationen for Socialdemokratiets Vedkommende, hvis vi ændrede det til 1. April, om man da fra Socialdemokratiets Side vilde være villig til at gaa ind for de Ændringer, som Lovforslaget indeholder. Hvis det ikke er Tilfældet, hvad Fornøjelse havde vi saa af at udsætte det et Par Maaneder? Vi er i hvert Fald fra vor Side af den Overbevisning, at det er nødvendigt, at man paa dette som maaske paa mange andre Omraader indstiller sig paa normale Forhold.

Det ærede Medlem var inde paa, at man ikke kunde flytte en Mand fra Beklædningsindustrien f. Eks. til Landbruget eller omvendt. Ja, jeg ved ikke. Hvorfor kunde man egentlig ikke flytte en Mand fra Beklædningsindustrien over til Landbruget?

Skulde det ikke være muligt for en Mand, der arbejder inden for dette Fag, at bruge en Trillebør eller en Greb? Han kunde maaske ikke pløje, men der er saa meget andet, der skal udføres. Jeg tænker ikke, det ærede Medlem mener, at Beklædningsindustriens Arbejdere er af ringere Kvalitet end andre. Det ærede Medlem Hr. Josef Andersson kender vel Udtrykket: Vel er jeg Skrædder, men sikken en Arm! Det vil sige, at der mener man dog, at der er Kræfter selv i Skrædderfaget, og hvorfor skulde det være umuligt, at en saadan Mand kunde anbringes i Landbruget? Ej heller skulde det være umuligt, at en Landarbejder kunde anvendes i en Fabrik. Det er netop det, dette Forslag maaske giver Mulighed for, at en Mand, der ikke er Forsørger, flyttes derhen, hvor der er Arbejde.

Saa spørger det ærede Medlem, hvorfor jeg har draget det Spørgsmaal frem om Socialdemokratiet og Kommunisterne, for det har jo ikke noget med det foreliggende Lovforslag at gøre. Jo, det er netop det, jeg mener det har. Det, at Kommunisterne fik en saa stor Fremgang ved Valget, har i saa høj Grad influeret paa Socialdemokratiets Stilling, at det nu vil tage Konkurrencen op. Det ærede Medlem sagde, at han havde ikke leflet. Nej, det har jeg heller ikke paastaet, men man vil konkurrere med Kommunisterne for at erobre de Arbejdere, der er gaaet over til den Side, tilbage. Men det tror jeg vil mislykkes. Jeg tror nemlig ikke, det er muligt for Socialdemokratiet at byde over, saa at Partiet kan faa dem, som virkelig er blevet saa forvildede, at de er gaaet over til Kommunisterne, tilbage igen til dets Rækker. Jeg synes derfor, det var meget naturligt, at jeg drog dette frem, for det er min Overbevisning, at vi her har Grunden til, at der paa dette som paa andre Omraader ikke er blevet Forlig, og at vi ikke har Socialdemokratiet, saaledes som vi har haft det før, hvor man kunde forhandle sig til Rette.

Det ærede Medlem fremhævede, at der var en Fabrik, paa hvilken der havde været Arbejdsfordeling, og hvor man nu maatte gaa til Afskedigelser. Det kan muligvis forekomme, det kan ingen bestride. Men paa den anden Side kan man ogsaa anføre Eksempler paa, at et Fag stadig har Arbejdsfordeling, til Trods for at det ikke kan anvise et eneste Medlem. Jeg har selv for ganske kort Tid siden været ude for dette. Jeg anmodede den paagældende Forenings Arbejdsanvisningskontor om at faa 3 Mand. Det var umuligt at faa dem, man havde ingen arbejdsløse, men ikke desto mindre